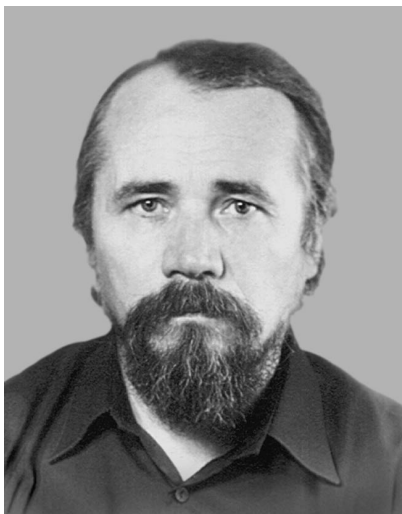

АНТОНІЮК Андрій Данилович (15. 10. 1943, м. Первомайськ Одес., нині Микол. обл. — 16. 04. 2013, Миколаїв) — художник. Член НСХУ (1970). Заслужений художник УРСР (1989). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1994). Закін. Одес. худож. училище (1962, викл. [О. Ацманчук](#), [Т. Єгорова](#)). 1965–71 працював у Одесі в Худож. фондї, від 1971 — у Миколаєві. Працював у різних техніках живопису. На творчість А. вплинули наївне нар. мистецтво, символіка експресіонізму та естетика модерну. Ранні картини А. відзначаються м'яким, емоц. живописом («Карпатський мотив», 1966; «Рідна земля», 1969). Пізніше в його полотнах з'явилися соц.-психол. («На Голгофу. Екологія», «На Бузі», обидва — 1987), філос. («Хорали Максима Березовського», «Вчителю, хто ми?», обидва — 1988) та язичн. мотиви (кін. 80 — поч. 90-х рр.). Православна тематика поєднується з мотивами дохристиян. вірувань («Богопільська мадонна», 1989; «Свято моєї душі», 1990). Твори митця — лірична епопея

Фотоілюстрації

степ. України. Персон. виставки: Волгоград, Женева, Київ, Львів, Миколаїв, Нью-Йорк, Новосибірськ, Одеса, Торонто, Херсон та ін. Твори зберігаються у провід. музеях України, ДТГ у Москві, Мадрид. галереї.

Основні твори

«Вікно» (1970), диптих «Моя земля» (1971), «Весна» (1974), «Моя Венеція» (1980), «Вчитель» (1988), «День мого народження» (1991–92), «Прийдіть і поклоніться» (1992), «Молодий князь Володимир та його мати рабиня Малуша», «Благословення життя» (обидва – 1994).

Основні праці

Місяченько-козаченько, 1995 // ОМ. 1996. Ч. 2; Каменярь // УК. 1998. № 8.

Рекомендована література

1. Кремінський Д. Наближення до вічної ріки // Вітчизна. 1986. № 9;
2. Росляков С. Его земля // Дружба народов. 1988. № 1;
3. Турков О. Как подсолнух к солнцу // Огонек. 1988. № 5;
4. Васильченко Н. «Хто ми? Звідки прийшли? Куди йдемо?» // Київ. 1989. № 12;
5. Сверстюк Є. На святі Андрія Антонюка // Сучасність. 1989. № 11;
6. Царинний І. Фарби живі та мертві // УК. 1991. № 8;
7. Підгора В. Синтез мистецького мислення Андрія Антонюка // Сучасність. 1992. № 2;
8. Його ж. Культове магічне малярство: Про творчість А. Антонюка // УК. 1993. № 9/10;
9. Федотко Н. Светильник истории есть полотно... // ЗН. 1997, 23– 29 авг.

[В. В. Малина](#), [О. О. Катюха](#)

Бібліографічний опис:

Антонюк Андрій Данилович / В. В. Малина, О. О. Катюха // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43024>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).